

Sygn. akt IV U 1008/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 stycznia 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 stycznia 2016r. w S.

odwołania T. A.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 28 lipca 2014 r. Nr (...)

w sprawie T. A.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonemu T. A. przysługuje prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01 maja 2014r. do dnia 30 kwietnia 2016r.;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na rzecz T. A. kwotę 60 (sześćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 1008/14

UZASADNIENIE

Decyzją z 28 lipca 2014 r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 57 ust. 1 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił T. A. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, że Komisja Lekarska nr (...) w W. w dniu 21.07.2014 r. ustaliła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył T. A. wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu swojego odwołania ubezpieczony podniósł, iż rentę z tytułu niezdolności do pracy pobierał od 1996 r. do 2013 r. z powodu przebytego w 1996 r. zawału mięśnia sercowego i niedokrwiennego udaru mózdzku. Od chwili zawału u ubezpieczonego pojawiły się kolejne schorzenia tj. choroba S. z guzkami S. w trzonach dolnego odcinka kręgosłupa TH oraz trzonach odcinka

L, nadciśnienie tętnicze i cukrzyca typu II, które są postępujące i pogarszają jego ogólny stan zdrowia powodując jego niezdolność do pracy (odwołanie k. 1-2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując, iż zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 21 lipca 2014r., która nie stwierdziła u ubezpieczonego niezdolności do pracy (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.4-5).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawca T. A. był uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do 30 kwietnia 2013 r. na podstawie decyzji z 26 kwietnia 2010 r. (k. 213 akt organu rentowego). Decyzją z dnia 24 czerwca 2013 r. organ rentowy odmówił T. A. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od dnia 1 maja 2013 r. (decyzja k. 224 akt rentowych). W dniu 8 maja 2014 r. ubezpieczony złożył wniosek do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k. 225 akt organu rentowego). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 9 czerwca 2014 r. ustalił, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (k. 227 akt organu rentowego). Dnia 20 czerwca 2014 r. T. A. wniósł sprzeciw od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS (k. 230 akt organu rentowego).

Na skutek wniesienia sprzeciwu wnioskodawca skierowany został na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 21 lipca 2014 r. ustaliła, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy (k. 234 akt organu rentowego).

Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 28 lipca 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił T. A. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k. 235 akt organu rentowego).

Zespół biegłych lekarzy: ortopedy, neurologa i kardiolog w opinii sporządzonej na zlecenie sądu rozpoznał u T. A. okresowe bóle i zawroty głowy naczyniopochodne, stan po przebyłym udarze niedokrwiennym prawej półkuli mózgu w 1996 r., obustronny zespół cieśni nadgarstka bez upośledzenia sprawności rąk, okresowy zespół bólowy kręgosłupa L/S na podłożu zmian zwyrodnieniowych, przewlekłą chorobę wieńcową u pacjenta po przebyłym zawale serca i PCI GPZ+DES 2008 CCS I, nadciśnienie tętnicze umiarkowane, napadowe zaburzenia rytmu serca. Biegli po zapoznaniu się z aktami sprawy i zbadaniu ubezpieczonego uznali ubezpieczonego za zdolnego do pracy. W przedmiotowym badaniu neurologicznym nie stwierdzono objawów ogniskowego uszkodzenia centralnego układu nerwowego, nie stwierdzono cech ataksji w kończynach, nie stwierdzono upośledzenia sprawności kończyn górnych i dolnych, stwierdzono ruchomość kręgosłupa zadawalającą we wszystkich odcinkach, bez objawów korzeniowych i ubytkowych. Wskazano również, że badanie MR kręgosłupa L/S nie wykazuje zmian dyskopatycznych a jedynie zmiany zwyrodnieniowe na kręwdziach trzonów. Wskazano, że obustronny zespół cieśni nadgarstka wymaga planowego zabiegu operacyjnego (opinia k. 11).

Biegły lekarz medycyny pracy w swojej opinii stwierdził natomiast, że stan zdrowia ubezpieczonego powoduje jego częściowa niezdolność do pracy od 1 maja 2013 r. do 30 kwietnia 2016 r. w zawodzie technik elektryk. Biegła w przeprowadzonym badaniu stwierdziła ograniczenie ruchomości barku lewego zwłaszcza przy rotacji, ograniczenie ruchomości kręgosłupa L-S PP 40 cm, stwierdziła, że ubezpieczony nie może uniesienia nóg ponad poziom, prawa noga opada, zaburzenia równowagi przy wstawaniu, objaw R. (+ -). Biegła również nie stwierdziła znaczącej poprawy zdrowia ubezpieczonego w stosunku do badania z IV 2010 r. przeprowadzonego przez organ rentowy i w podsumowaniu podniosła, iż stwierdzone schorzenia, zgłaszane przez ubezpieczonego dolegliwości oraz przeprowadzone przez nią badanie dają podstawy do stwierdzenia częściowej niezdolności do pracy ubezpieczonego w zawodzie technik elektryk. Zawód technika elektryka wymaga wydolności fizycznej i psychicznej, niniejsza praca związana jest z pracą na wysokości i przy urządzeniach pod napięciem, a obecny stan zdrowia ubezpieczonego stanowi przeciwwskazanie do pracy na wysokości, pracy precyzyjnej i wymagającej koncentracji (opinia k. 30-31).

Biegli lekarze neurolog, ortopeda i kardiolog po zapoznaniu się z opinią lekarza medycyny pracy wskazali, iż ich opinia, od opinii lekarza medycyny pracy różni się jedynie oceną stanowiska pracy i podnieśli, iż powyższa ocena i przeciwwskazania do pracy na stanowisku technik elektryk wykraczają poza zakres ich wiedzy i kompetencji i w związku

z tym ocenę zdolności do pracy ubezpieczonego na stanowisku technik elektryk pozostawiają biegłemu z zakresu medycyny pracy (opinia k. 48).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy T. A. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t. Dz.U. z 2013r., poz.1440 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-3, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności bądź nie, odwołania wnioskodawcy od decyzji organu rentowego wymagało ustalenia czy istnieje u wnioskodawcy niezdolność do pracy. Sporządzona na tę okoliczność opinia biegłego lekarza medycyny pracy dała podstawy do ustalenia, że ubezpieczony od 1 maja 2013 r. do 30 kwietnia 2016 r. pozostaje częściowo niezdolny do pracy w zawodzie technik elektryk odpowiadającym jego kwalifikacjom. Biegła w swojej opinii odniosła się do kwalifikacji ubezpieczonego i oceniła jego zdolność do pracy w odniesieniu do tych kwalifikacji: wykształcenie średnie – technik elektryk. Biegła po zbadaniu ubezpieczonego i zapoznaniu się z jego dokumentacją medyczną stwierdziła, że rozpoznane u ubezpieczonego schorzenia i zgłaszane dolegliwości oraz przeprowadzone badanie dają podstawę do orzeczenia częściowej niezdolności do pracy w zawodzie technik elektryk, gdyż obecny stan zdrowia ubezpieczonego stanowi przeciwwskazanie do pracy na wysokości, pracy precyzyjnej i wymagającej koncentracji. Z powyższą opinią nie jest również sprzeczna opinia lekarzy ortopedy, neurologa i kardiologa, którzy postawili takie same rozpoznanie jak lekarz medycyny pracy, a różnica w ocenie zdolności do pracy wynika jedynie z tego, że wymienieni biegli nie odnieśli schorzeń ubezpieczonego do jego kwalifikacji zawodowych na co wskazali w opinii uzupełniającej. Ponadto wymienieni biegli, wskazali również, iż w tej materii właściwą ocenę może przeprowadzić lekarz medycyny pracy i jego opinia jest decydująca (k.48). Sąd w związku z powyższym obdarzył wiarygodnością dowód z opinii lekarza medycyny pracy i swoje rozstrzygnięcie oparł na tym dowodzie uznając za powyższą opinią, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy.

W ocenie Sądu opinia lekarza medycyny pracy nie została skutecznie zakwestionowana przez organ rentowy i w związku z tym wniosek organu rentowego o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego z tej dziedziny został oddalony. Należy wskazać, iż zarzuty organu rentowego nie dotyczą kwestii medycznych, a jedynie wskazania, że ubezpieczony w zawodzie elektryka nie musi pracować na wysokości, gdyż może pracować na poziomie „O”. Nie ma takiego stanowiska jak elektryk na poziomie „O”, z pracą elektryka nierozzerwalnie wiąże się konieczność pracy również na wysokości, dlatego stanowisko organu rentowego nie zostało uwzględnione.

Zgodnie z art. 61 ustawy o emeryturach i rentach z FUS prawo do renty, które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, podlega przywróceniu, jeżeli w ciągu 18 miesięcy od ustania prawa do renty ubezpieczony ponownie stał się niezdolny do pracy. Ubezpieczony miał przyznane prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do 30 kwietnia 2013 r., a kolejny wniosek o to prawo złożył 8 maja 2014 r. a niezdolność do pracy zgodnie z opinią biegłego lekarza medycyny pracy istniała od 1 maja 2013 r. Zgodnie z art. 129 ust. 1 wymienionej ustawy świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono

wniosek lub wydano decyzję z urzędu, z uwzględnieniem ust. 2. Wobec treści art. 129 ust. 1 ustawy emerytalnej prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy zostało przyznane ubezpieczonemu od dnia 1 maja 2014 r. tj. od pierwszego dnia miesiąca w którym ubezpieczony złożył wniosek, i w którym to miesiącu istniała częściowa niezdolność do pracy u ubezpieczonego.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonemu T. A. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 1 maja 2014 r. do 30 kwietnia 2016r. O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w wyroku.